

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Barbary Pořízkové a soudců JUDr. Radana Malíka a JUDr. Pavla Molka v právní věci žalobkyně: **Z. Š.**, zast. Mgr. Simonou Pavlicovou, advokátkou se sídlem 8. pěšího pluku 2380, Frýdek – Místek, proti žalovanému: **Ministerstvo pro místní rozvoj**, se sídlem Staroměstské náměstí 932/6, Praha 1, proti rozhodnutí žalovaného ze dne 11. 9. 2018, č. j. MMR-35531/2018-83/2272, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 26. 6. 2019, č. j. 25 A 24/2019 - 34,

t a k t o :

- I.** Kasační stížnost **se zamítá**.
- II.** Žádný z účastníků **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Podanou kasační stížností se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení v záhlaví označeného rozsudku Krajského soudu v Ostravě (dále jen „krajský soud“), kterým byla dle § 78 odst. 7 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zamítnuta její žaloba proti v záhlaví uvedenému rozhodnutí žalovaného. Tímto rozhodnutím bylo zamítnuto odvolání stěžovatelky a potvrzeno rozhodnutí Krajského úřadu Moravskoslezského kraje (dále také „prvostupňový orgán“ nebo „krajský úřad“) ze dne 25. 6. 2018, č. j. MSK 78529/2018, jímž nebylo stěžovatelce dle § 41 odst. 7 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), prominuto zmeškání lhůty k podání odvolání opomenutého účastníka řízení proti rozhodnutí Městského úřadu Frýdlant nad Ostravicí (dále jen „stavební úřad“) ze dne 22. 3. 2017, sp. zn. MUFO_S 723/2017, o umístění stavby vodovodní přípojky a vnitřního vodovodu na pozemcích parc. č. X, X, st. X, X a X v k. ú. X (dále také „rozhodnutí ve věci umístění stavby vodovodní přípojky“).

[2] Z obsahu správních spisů soud zjistil, že krajský úřad svým rozhodnutím ze dne 31. 1. 2018 č. j. MSK 164456/2017 zamítl jako opožděné odvolání stěžovatelky proti rozhodnutí, ve věci umístění stavby vodovodní přípojky stavebníka Ing. Š. J. Důvodem opožděnosti mělo být podání odvolání po uplynutí třiceti denní lhůty podle § 84 odst. 1 správního řádu.

Stěžovatelka uvedla, že nebyla stavebním úřadem poučena o možnosti podat proti tomuto rozhodnutí odvolání a běžela jí tak lhůta podle § 83 odst. 2 správního řádu. Jelikož krajský úřad zkrátil její práva podle § 36 správního řádu, jedná se o překážku, kterou nezavinila a kterou nelze napravit jinak než prominutím zmeškání lhůty podle § 41 správního řádu.

[3] Krajský soud přisvědčil názoru žalovaného, že předmětem řízení v nyní projednávané věci je pouze posouzení podmínek aplikace § 41 správního řádu, tedy splnění podmínek pro prominutí zmeškání úkonu.

[4] Prominutí zmeškání lhůty nebylo možné. Správní orgány vycházely ze znění § 84 odst. 1 správního řádu, který prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání výslovně vylučuje. Napadená rozhodnutí jsou správná a zcela v souladu se zákonem.

[5] Podle § 84 odst. 1 správního řádu *[o]soba, která byla účastníkem, ale rozhodnutí jí nebylo správním orgánem oznámeno, může podat odvolání do 30 dnů ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí a řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, dozvěděla, nejpozději však do 1 roku ode dne, kdy bylo rozhodnutí oznámeno posledního z účastníků, kterým ho správní orgán byl oznámil; zmeškání úkonu nelze prominout. Ustanovení tohoto odstavce neplatí pro účastníky uvedené v § 27 odst. 1.*

[6] Stěžovatelka účastníkem správního řízení dle § 27 odst. 1 správního řádu nebyla.

[7] Krajský soud nesouhlasil s námitkou, dle které měly správní orgány aplikovat § 83 odst. 2 správního řádu, s ohledem na to, že stěžovatelka nebyla dne 31. 5. 2017 při seznámení se s prvostupňovým rozhodnutím ve věci umístění stavby vodovodní přípojky, výslovně poučena o opravném prostředku. Nesouhlasil ani s tvrzením, že měla být v tomto řízení poučena o možnosti podat odvolání dle § 84 odst. 1 správního řádu, tj. do 30 dnů ode dne, kdy se o vydání rozhodnutí a řešení otázky, která byla předmětem rozhodování, dozvěděla. Odkázal na rozsudek ze dne 16. 1. 2019, č. j. 25 A 22/2018 - 35, ve kterém se touto otázkou podrobně zabýval. V něm uvedl, že „žalobkyně směřuje dva zcela odlišné instituty, mířící svým obsahem na odlišné situace. Ustanovení § 83 odst. 2 správního řádu totiž upravuje postup v případě, že v oznámeném rozhodnutí poučení o odvolání zcela chybí, je neúplné nebo nesprávné. Oproti tomu § 84 odst. 1 správního řádu stanoví běh odvolací lhůty v případě, že účastníku řízení rozhodnutí není vůbec oznámeno (lbostejno, zda s ním bylo v průběhu správního řízení jako s účastníkem jednáno a rozhodnutí mu pouze nebylo oznámeno, či se jedná o případ tzv. opomenutého účastníka, tak jak je tomu v projednávané věci). Rozhodnutí správního orgánu se přitom označuje ve smyslu § 72 odst. 1 věta první správního řádu doručením stejnopisu písemného vyhotovení rozhodnutí do vlastních rukou nebo ústním vyhlášením. V případě žalobkyně však, jak vyplývá ze spisu, k doručení písemného vyhotovení rozhodnutí ze strany správního orgánu nikdy nedošlo. Žalobkyně se však dne 31. 5. 2017 zcela prokazatelně dozvěděla o vydání rozhodnutí a o řešení otázky, jež byla předmětem rozhodování, neboť k její žádosti jí byla vyhotovena fotokopie předmětného rozhodnutí. Je tedy nutné přisvědčit žalovanému, že od uvedeného dne žalobkyně běžela lhůta k podání odvolání v trvání 30 dnů. Z citovaných ustanovení správního řádu neplyne povinnost správního orgánu prvního stupně poučovat žalobkyni o možnosti si v uvedené lhůtě odvolání podat (je to vyloučeno již z povahy věci, neboť § 84 odst. 1 správního řádu vychází z toho, že rozhodnutí nebylo účastníku vůbec oznámeno).“

II. Obsah kasační stížnosti, vyjádření žalovaného a replika stěžovatelky

[8] Stěžovatelka brojí proti rozsudku krajského soudu kasační stížností, jejíž důvody podřazuje pod § 103 odst. 1 písm. a), b) a d) s. ř. s.

pokračování

[9] V kasační stížnosti zpochybňuje správnost napadeného rozsudku i správních rozhodnutí, neboť v nich nebylo postaveno najisto, zda jí v řízení o umístění stavby vodovodní přípojky svědčilo účastenství dle § 27 odst. 1 či odst. 2 správního řádu, přestože se jednalo o předběžnou otázku v nyní projednávané věci. Na podporu svých tvrzení odkazuje na rozsudky NSS ze dne 11. 11. 2015, č. j. 3 Azs 67/2015 - 43 a ze dne 28. 8. 2019, č. j. 6 As 24/2019 - 22, podle kterých má dle § 84 odst. 2 správního řádu ve spojení s § 83 odst. 2 téhož zákona právo podat odvolání ve lhůtě 90 dnů ode dne, kdy se s rozhodnutím prokazatelně seznámila.

[10] Má za to, že zabýval-li se krajský soud striktně pouze otázkou prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání opomenutého účastníka, pak nesprávně posoudil právní otázku. Nezabýval – li se stěžovatelčím účastenstvím v řízení o umístění stavby vodovodní přípojky z titulu osoby dotčené věcnými právy k pozemku parc. č. X, zatížil své rozhodnutí vadou nepřezkoumatelnosti.

[11] Odkaz na rozsudek krajského soudu č. j. 25 A 22/2018 - 35, považuje za nepřiléhavý, neboť krajský soud neobjasnil jeho souvislost s § 84 odst. 1 a odst. 2 správního řádu.

[12] Prvostupňový orgán měl řízení o její žádosti o prominutí zmeškání lhůty zastavit, neboť odvolání bylo podáno včas s ohledem na stěžovatelčina věcná práva. Žádný ze správních orgánů ani krajský soud její dotčení na věcných právech nezpochybnil, nenastal proto důvod pro postup dle § 41 správního řádu.

[13] Z výše uvedených důvodů navrhuje rozsudek krajského soudu zrušit a věc mu vrátit k dalšímu řízení. Současně požaduje náhradu nákladů řízení.

[14] Ve vyjádření žalovaný uvedl, že souhlasí s postupem krajského soudu. V projednávané věci je třeba striktně posuzovat pouze aplikaci § 41 správního řádu. Žádosti stěžovatelky nebylo možné vyhovět, neboť správního orgány vycházely z výslovného znění § 84 odst. 1 správního řádu, který prominutí zmeškání lhůty k podání odvolání vylučuje. Navrhuje kasační stížnost zamítnout.

[15] V replice stěžovatelka uvedla, že se žalovaný nevyjádřil k jejím kasačním námitkám, konkrétně k tomu, že je tzv. hlavním účastníkem řízení dle § 27 odst. 1 správního řádu a že prvostupňový orgán měl řízení o žádosti o prominutí zmeškání lhůty zastavit. Rezignací na tyto námitky připustil možnost, že došlo k použití nesprávného právního předpisu.

III. Posouzení Nejvyšším správním soudem

[16] Nejvyšší správní soud posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, jde o rozhodnutí, proti němuž je kasační stížnost přípustná, a stěžovatelka je zastoupena advokátkou ve smyslu § 105 odst. 2 s. ř. s. Přezkoumal napadený rozsudek krajského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil, zda napadené rozhodnutí netrpí vadami, k nimž by musel přihlídnout z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), a dospěl k závěru, že kasační stížnost není důvodná.

[17] Soud se nejprve zabýval námitkou nepřezkoumatelnosti. Vlastní přezkum rozhodnutí krajského soudu je totiž možný pouze za předpokladu, že splňuje kritéria přezkoumatelnosti. Tedy, že se jedná o rozhodnutí srozumitelné, které je opřeno o dostatek relevantních důvodů, z nichž je zřejmé, proč krajský soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí.

Nepřezkoumatelnost rozhodnutí je natolik závažnou vadou, že k ní soud přihlíží i bez námítky, z úřední povinnosti (§ 109 odst. 4 s. ř. s.).

[18] Veškerá výše uvedená kritéria rozsudek krajského soudu splňuje. Jedná se o srozumitelné rozhodnutí, které je dostačujícím způsobem odůvodněno. Z jeho odůvodnění je zcela zřejmé, proč krajský soud rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku rozhodnutí. Ostatně, stěžovatelka své tvrzení nijak nekonkretizovala.

[19] Předmětem nyní projednávané věci je posouzení otázky prominutí zmeškání úkonu - konkrétně lhůty k podání odvolání proti rozhodnutí stavebního úřadu vydaném v řízení o umístění stavby vodovodní přípojky. Kasační námítky týkající se jiného řízení, tj. přezkumu včasnosti podaného odvolání či otázky, zda byla stěžovatelka účastníkem řízení dle § 27 odst. 1 či odst. 2 správního řádu jsou proto nepřipustné dle § 104 odst. 4 s. ř. s.

[20] Krajský soud i správní orgány správně posuzovaly pouze splnění, resp. nesplnění podmínek pro prominutí zmeškání úkonu dle § 41 správního řádu. Znění § 84 odst. 1 správního řádu vztahující se na tzv. vedlejší účastníky řízení dle § 27 odst. 2 správního řádu, jímž byla v řízení o umístění stavby vodovodní přípojky stěžovatelka, výslovně vylučuje prominutí zmeškání úkonu. Žádosti proto nemohlo být vyhověno. NSS rovněž neshledal důvod pro zastavení řízení o jí podané žádosti. Současně poznamenává, že v průběhu celého řízení stěžovatelka nevznesla žádnou konkrétní námitku rozporující užití § 84 odst. 1 věty první *in fine* uvedeného zákona.

[21] Krajský soud odkazem na rozsudek č. j. 25 A 22/2018 - 35 reagoval na stěžovatelkou vznesené žalobní námítky. Vypořádal je zcela správně, avšak současně uvedl, že předmětem sporu bylo pouze posouzení aplikace § 41 správního řádu.

[22] Přestože bylo stěžovatelce opakovaně vysvětleno, že lhůta pro podání odvolání proti rozhodnutí o umístění stavby vodovodní přípojky byla v jejím případě 30 dnů v souladu s § 84 odst. 1 správního řádu, nikoli 90 dnů dle § 84 odst. 2 ve spojení s § 83 odst. 2 správního řádu, opakuje stěžovatelka stále stejné námítky, což svědčí o jejich účelovosti a snaze zvrátit zamítnutí jejího odvolání ve věci umístění vodovodní přípojky pro opožděnost.

[23] Nad rámec výše uvedeného proto NSS odkazuje na rozsudek č. j. 6 As 24/2019 - 22, který se zabýval posouzením včasnosti stěžovatelkou podaného odvolání v řízení o umístění stavby vodovodní přípojky, a to včetně otázky, zda byla účastníkem řízení dle § 27 odst. 1 či odst. 2 správního řádu. V tomto rozhodnutí NSS detailně odůvodnil, že stěžovatelka v daném řízení vystupovala jako tzv. vedlejší účastník dle § 27 odst. 2 správního řádu, vztahovala se na ni třicetidenní lhůta pro podání odvolání dle § 84 odst. 1 správního řádu a odvolání bylo podáno opožděně.

IV. Závěr a náklady řízení

[24] Z výše uvedených důvodů Nejvyšší správní soud v souladu s § 110 odst. 1 s. ř. s. podanou kasační stížností zamítl. O věci rozhodl bez jednání postupem podle § 109 odst. 2 s. ř. s., dle kterého o kasační stížnosti rozhoduje soud zpravidla bez jednání.

[25] Stěžovatelka, která neměla v řízení úspěch, nemá ze zákona právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti (§ 60 odst. 1 s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s.). Žalovanému, byť měl

pokračování

ve věci plný úspěch, žádné náklady řízení nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly, a proto mu je soud nepřiznává.

Poučení: Proti tomuto rozsudku **nejsou** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 7. května 2020

JUDr. Barbara Pořízková
předsedkyně senátu